

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 653

гр. София, 23.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 23.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **640** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод жалба от Н. М. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 6843/31.12.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена ПАМ – „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената заповед. Искането е мотивирано с твърдението, че липсвало противоправно деяние, което да налага допускането на предварителното ѝ изпълнение. Мярката била репресивна, водеща до ограничаване на правата на жалбоподателя и му причинявала значителна вреда.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо. Разгледано по същество е неоснователно, по следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, посочена като правно основание за издаване на процесната заповед, принудителната административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“, се прилага по отношение на водач който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез

измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. Цитираната норма въвежда и прекратително основание, при наличието на което действието ѝ се прекратява - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Целите на принудителните административни мерки по ЗДвП са дефинирани в нормата на чл. 171 от с.з., а именно осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения.

Според разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, т.е. налице е предварително изпълнение на заповедта, допуснато по силата на закона.

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на ВАС при допуснато по силата на специален закон, какъвто в случая е ЗДвП, предварително изпълнение на административен акт, при съдебния контрол за законосъобразност е приложима разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК. Следователно се презюмира наличието на някоя от предпоставките, посочени в разпоредбата на чл. 60 АПК. В този случай заповедите подлежат на предварително изпълнение, без да е необходимо да се обосновава наличието на някоя от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 АПК. Съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта само ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, която следва да бъде доказана. Лицето, което иска спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт, следва да докаже, че то ще доведе до засягане на значим негов интерес, противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК, респ. да докаже реалната опасност от причиняването на значителни и/или трудно поправими вреди.

Доказателства в тази насока обаче не са представени, а твърдението за действително причинени значителни вреди е бланкетно, като не е посочено в какво се изразяват тези значителни или трудно поправими вреди. В конкретния случай искането е мотивирано единствено с твърденията на жалбоподателя, че не е извършил вмененото му нарушение, от което според него следвало, че заповедта е незаконосъобразна. Изложените от жалбоподателя съображения касаят разглеждането на жалбата за отмяна на процесната заповед, докато в производството по разглеждане на искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение същите са ирелевантни. Споделянето на тезата на жалбоподателя за липса на противоправно поведение от негова страна касае делото по същество, доколкото се отнася до наличието на материалноправните предпоставки за издаване на процесната заповед, по който въпрос съдът ще се произнесе с крайния си акт. Възприемайки тезата и доводите на жалбоподателя, така както са направени с жалбата, би означавало съдът преждевременно да се произнесе по материалноправен въпрос, който е съществен за решаване на делото по същество. Ето защо, възраженията за липса на извършено

нарушение не следва да бъдат разгледани в настоящото производство. По направеното искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административен акт съдът следва да извърши преценка дали то ще доведе до засягане на значим интерес на жалбоподателя, който по своето естество да е противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК. Наличието на такъв интерес не е доказано. Отделно от това, изпълнението може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства, каквито в случая не се твърди да са налице.

С оглед на изложеното дотук настоящият съдебен състав формира извод за неоснователност на направеното искане. Същото е бланкетно и не е подкрепено с никакви доказателства, обуславящи наличието на личен интерес, който да е с надделяваща степен на важност от този на обществения интерес, който принудителното изпълнение по чл. 172, ал. 6 ЗДвП на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от с.з. охранява.

По тези съображения Административен съд-София град, III отделение, 7-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. М. Н. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 6843/31.12.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата е наложена ПАМ – „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: